

3. COMUNITATS AUTÒNOMES

3.1. ACTIVITAT LEGISLATIVA DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES

A cura de Joan Subirats i Belén Noguera

Llei 2/1989, de 3 de març, de regulació dels estudis d'impacte ambiental (DOGV núm. 1021, de 8 de març de 1989).

Al nostre país és un element relativament nou la introducció de la variant ambiental en la presa de decisions sobre projectes que incideixin en el medi. La pedra de toc, que afecta decisivament la incorporació dels estudis d'impacte ambiental al nostre ordenament jurídic, és, sens dubte, la directiva 85/337/CEE, de 27 de juny, d'avaluació dels impactes sobre el medi ambient de certes obres públiques i privades (JOCE núm. L175, de 5 de juliol de 1985) que incideix directament en la promulgació del Reial Decret 1302/86, de 28 de juny, d'Avaluació d'Impacte Ambiental (BOE núm. 155 de 30 de juny de 1986) i el Reial Decret 1131/88, de 30 de setembre, pel qual s'aprova el reglament d'execució.

El primer punt mereixedor de ser destacat en relació amb aquesta normativa administrativa és que és la primera vegada que s'adapta de manera global el tema de l'avaluació de l'impacte ambiental, i no de manera fragmentària, com passava fins en aqueix moment (per exemple, art. 7.2 del Reglament d'activitats classificades de 30 de novembre de 1961; ordre del Ministeri d'Indústria de 18 d'octubre de 1976 o la Llei d'aigües de 2 d'agost de 1985, art. 90).

La Llei de 3 de març de 1989, núm. 2/89 (Corts Valencianes), Contaminació, Estudis d'Impacte Ambiental (DOGV

núm. 1021, de 8 de març de 1989), és hereva directa de les disposicions citades anteriorment, i en alguns aspectes representa una millora en relació amb la normativa estatal.

Així, en primer lloc, estableix un concepte d'estudi de l'impacte ambiental, el qual defineix com «els estudis encaminats a identificar, classificar, estudiar, interpretar i prevenir els efectes directes o indirectes d'un projecte sobre la salut, el benestar humà i l'entorn» (art. 1.1 L 2/89). Es podria dir que en relació amb aquesta definició es deixa sentir un excés antropològic en la seva configuració, per bé que això és quelcom atribuïble igualment al nostre art. 45 CE i a altres disposicions en matèria medioambiental; això no obstant, en aquesta Llei, la disposició de l'art. 1.1 ha de ser posada en relació amb l'art. 2.4, que dissipa el dubte que en aquest sentit podria suscitar la referència comentada aquí.

Un segon aspecte mereixedor de ser destacat en aquest text legal analitzat és el contingut mateix de l'estudi d'impacte ambiental que en la present regulació és concebut de manera molt més prolixa i detallada que l'exigit en el RDL 1302/86, i implica que tot projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental ha de tenir molt present l'esmentada varia-

ble; en aquest sentit, dins del contingut exigut a l'estudi, mereix citar-se el requisit derivat de l'art. 2.3 d'explicitar les diferents solucions ambientals analitzades per l'equip tècnic i la necessària justificació de per què s'ha optat a favor d'una d'elles.

En tercer lloc es pot citar la importància donada al tràmit d'informació pública (art. 4), que s'ha de portar a terme fins i tot en aquells projectes que no estiguin sotmesos al procediment d'autorització (art. 4.2), en la mateixa línia marcada per l'art. 6.2 de la directiva 85/337/CEE. En aquest sentit, el punt tercer de l'art. 4 assenjala: «quan un projecte pugui causar impacte ambiental en territori d'una altra comunitat autònoma, el Consell li farà avinent el contingut de l'estudi d'impacte ambiental», i d'aquesta manera es complirà l'exigència constitucional de l'art. 45.2 que els poders públics, en matèria medioambiental, actuaran recolzant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva. Això no obstant, pel que fa a aquesta qüestió, es podria recalcar que la Llei 2/89, de 3 de març, hagués previst la tècnica de resolució del conflicte que pogués sorgir, en cas de discrepància entre les dues administracions.

Per últim, cal destacar que l'annex que acompanya l'esmentada llei, que enumera les activitats que necessàriament seran sotmeses a estudis d'impacte ambiental, és molt més detallat que allò recollit a la normativa ambiental estatal, i, a més, diferentment d'aquella, renuncia encertadament a establir un «numerus clausus» d'activitats classificades, perquè a l'apartat 9 de l'annex s'admet que el mencionat estudi es pugui sol·licitar a activitats no previstes, sempre que el Consell de la Generalitat Valenciana ho consideri pertinent i ho estableixi per decret. Aquesta clàusula de salvaguarda sembla prudent, tota vegada que la ràpida evolució tecnològica pot suscitar no-

ves exigències de control que avui en dia no podem preveure, però que poden aparèixer com a necessàries en el futur.

Igualment hem de formular algunes crítiques a la Llei valenciana sobre impacte ambiental. En primer lloc, la falta de precisió sobre quin és l'òrgan ambiental que ha de prendre en consideració els estudis sobre impacte ambiental, diferentment del que passa amb la disposició estatal RDL 1302/86/art. 5), per bé que és cert que aquesta precisió pot ser establerta a la normativa de desenvolupament prevista a la disposició final segona de la Llei 2/89. Tanmateix, aquest és un escull decisiu. El nostre país, fins ara, ha patit d'òrgans administratius eficaços per al control i la repressió de les conductes lesives per al medi ambient; d'aquí que es pugui fer èmfasi en aquest tema. El que sí que és criticable en aquest sentit, i no millorable en les disposicions de desenvolupament, és la falta d'efecte vinculant dels informes de l'òrgan ambiental, perquè en cas de controvèrsia serà el Consell, per decret, qui resoldrà (art. 5.2), diferentment del que passa amb el Reglament d'activitats classificades, que, en l'art. 7.2, estableix que els informes que per a la qualificació d'activitats emeti la comissió seran vinculants per a l'autoritat municipal, en cas que impliquin denegació de llicència o la imposició de mesures correctores.

En segon lloc, és criticable el règim sancionador establert als arts. 7 i 8 de la Llei 2/89, tenint en compte dos criteris; per un costat, que, tret del que concierneix la indemnització de danys i perjudicis, on sí que és perceptiva la seva satisfacció per part del titular del projecte, en la resta dels casos, la imposició, tant de la suspensió o supressió del projecte com per a la multa coercitiva, s'estarà al lliure arbitri de l'Administració, i això és poc compatible amb les exigències pròpies del principi de legalitat a què es troba

sotmès el règim administratiu sancionador per imperatiu de l'art. 25 de la Constitució. Sobretot si tenim en compte que en la mesura en què la legislació estatal és supletòria de la present Llei (disposició final primera) alguns projectes, per ells mateixos, ja quedaran exclosos o seran exceptuables de les exigències en matèria d'impacte ambiental (arts. 2 i 3, reglament d'execució del RDL 1302/88).

D'altra banda, sembla poc compatible amb els principis de proporcionalitat i de justícia material, que puguin adoptar-se idèntiques respostes jurídiques —suspensió del projecte i, alhora, única mesura imposable— a situacions jurídiques diferents. Així, l'art. 7.2 de la Llei 2/89 equipara situacions de malícia o de negligència (ocultació de dades, falsejament

de dades, manipulació del procediment d'avaluació, incompliment o transgressió de les condicions ambientals imposades per a l'execució del projecte) amb supòsits purament fortuïts (quan, malgrat haver-se observat tots els requisits exigits per aquesta llei per obtenir l'autorització, resultessin impactats elements ambientals rellevants).

En qualsevol cas, s'ha de valorar positivament aquesta norma, al marge dels aspectes puntuals ja fixats, basant-nos en un criteri general, perquè la introducció en el nostre ordenament jurídic de l'exigència d'informes sobre avaluació d'impacte ambiental significa avançar en la consolidació d'una millor política ambiental, tan necessària al nostre país.

Miquel Prats

Llei 4/1989, de 2 de maig, de creació i normes reguladores de l'Audiència de Comptes de Canàries (BOCa núm. 64, de 8 de maig de 1989).

1. Introducció

Tal com indica el títol d'aquest comentari, mitjançant la Llei de 2 de maig de 1989, dictada pel Parlament Canari, es crea l'Audiència de Comptes de Canàries.

Mitjançant la Llei present, Canàries se suma a una ja llarga llista de comunitats autònomes que han creat i regulat els seus òrgans comunitaris de control extern pressupostari. Efectivament, la Constitució espanyola de 1978 garanteix l'autonomia financera de les comunitats autònomes en el desenvolupament i execució de les seves competències i estableix que el tribunal de comptes n'exercirà el control econòmic i pressupostari. La LOFCA, per la seva banda, reitera, en l'art. 22, el que disposa en el 153 d) de la Constitució i, a més a més, preveu que es

regulin per llei d'altres sistemes d'institucions de control en el territori comunitari.

Per la seva banda, l'art. 60 de la Llei orgànica 19/1982, de 10 d'agost, de l'Estatut d'Autonomia de Canàries, atribueix al Parlament la fiscalització pressupostària de la Comunitat Autònoma i, si bé no preveu l'existència d'un òrgan tècnic de control econòmic pressupostari extern que depengui directament del Parlament de Canàries i l'auxilliï en aquesta tasca, tampoc s'oposa a la seva creació, ja que, al capdavant, la Comunitat Autònoma Canària té competència exclusiva sobre l'organització, el règim i el funcionament de les seves institucions d'autogovern, d'acord amb l'art. 29 de l'Estatut d'Autonomia, per la qual cosa és possible que aquesta Comunitat pugui crear no solament òrgans de control intern, o si-

gui, els seus propis òrgans interventors, sinó també òrgans de control extern. I això darrer és el que fa la Llei present.

L'òrgan que es crea es denomina Audiència de Comptes de Canàries, com a símbol del respecte cap a les seves institucions tradicionals i, a més, sense utilitzar el nom de tribunal, com és usual en altres comunitats, aconseguix evitar confusions innecessàries en relació amb el Tribunal de Comptes.

2. *Contingut general de la Llei*

La Llei de 2 de maig de 1989 concreta la funció fiscalitzadora de l'Audiència de Comptes de Canàries, i estableix la seva dependència directa al Parlament Canari, la qual cosa no és obstacle per a la seva total independència i objectivitat.

Els subjectes l'activitat dels quals es pretén fiscalitzar són els que integren el sector públic canari, en el qual cal incloure tots aquells subjectes que tenen com a denominador comú la utilització de fons públics procedents dels pressupostos de la Comunitat Autònoma Canària.

Es dota l'Audiència de Comptes d'autonomia funcional i organitzativa, cosa que es reflectirà en el seu Reglament de règim intern i en el Reglament que es dicti quan correspongui, desenvolupant aquesta Llei. També es preveu, d'acord amb la legislació estatal, la possibilitat de realitzar funcions jurisdiccionals per delegació del Tribunal de Comptes, i també les actuacions fiscalitzadores que sol·liciti.

Es regula, també, el procediment de les actuacions, com a via jurídica prevista per la disposició per aconseguir les finalitats d'una bona gestió i eficiència de despesa pública.

Lògicament, a la Llei es tracta la regulació de la composició, organització i

atribucions de l'Audiència de Comptes, i també la regulació del personal al servei de l'Audiència. Es regulen, també, les relacions institucionals, tant amb el Parlament de Canàries i el Tribunal de Comptes, com amb les entitats, organismes o institucions que puguin ser fiscalitzades.

Finalment, cal destacar-ne la qualitat d'ordenament sense llacunes, en el sentit que es constata l'aplicació supletòria de la legislació estatal, tal i com estableix l'art. 149.3 de la Constitució.

3. *Competència, àmbits d'actuació i funcions de l'Audiència de Comptes de Canàries*

Correspon a l'Audiència de Comptes de Canàries, la fiscalització externa en la gestió econòmica, financera i comptable del sector públic de la Comunitat Autònoma de Canàries, sense perjudicar les competències que té atribuïdes el Tribunal de Comptes, d'acord amb la Constitució. Aquest òrgan depèn directament del Parlament de Canàries i exerceix les seves funcions amb autonomia.

A l'efecte d'aquesta Llei, el sector públic de Canàries està integrat per: l'Administració pública de la Comunitat Autònoma, els seus organismes autònoms, les entitats locals, els seus organismes autònoms i empreses públiques que en depenguin, les universitats públiques i, finalment, qualsevol entitat o organisme que administri o utilitzi cabals públics procedents dels ens citats.

Les seves competències són: 1. Regulació de tot el que fa referència al seu govern, organització i personal al seu servei (regulat en els títols III i IV de la Llei que es comenta), sense perjudicar les normes generals que puguin ser-li d'aplicació; 2. Elaboració de l'avantprojecte del seu pressupost, que constituirà un pro-

grama del pressupost del Parlament de Canàries.

Les funcions de l'Audiència de Comptes de Canàries són, tal com s'ha indicat abans, la fiscalització de l'activitat econòmico-financera de tot el sector públic canari, i alhora emetre els dictàmens i consultes que se li demanin, i assessorar el Parlament de Canàries en la matèria pròpia de la seva competència (art. 5 i 6). Així mateix, l'Audiència de Comptes podrà desenvolupar les funcions d'instrucció jurisdiccional que, per delegació, li encarregui el Tribunal de Comptes, amb l'obligació de coordinar la seva activitat amb la del Tribunal, a fi de garantir l'eficiència i economia de la seva gestió i evitar la duplicitat en les actuacions fiscalitzadores.

4. *Procediment de les actuacions*

Estan regulades en el títol II de la Llei que es comenta. La iniciativa fiscalitzadora correspon a l'Audiència de Comptes i al Parlament Canari.

L'exercici de la funció fiscalitzadora es realitzarà mitjançant els procediments següents: *a)* Examen i comprovació, per delegació del Parlament, del compte general de la Comunitat Autònoma de Canàries; *b)* Examen i comprovació dels comptes de les entitats locals; *c)* Examen i comprovació dels comptes de la resta d'organismes autònoms; *d)* Examen de comptes i documents corresponents a ajuts concedits al sector públic, a persones físiques i jurídiques, inspeccionant, si fos necessari, la comptabilitat dels beneficiaris per comprovar l'aplicació que s'ha donat als fons públics.

En l'exercici de les seves funcions, l'Audiència de Comptes tindrà les potestats següents: exigir dades i informes, documents o antecedents, que tinguin relació amb la fiscalització, inspeccionar

la comptabilitat i tots els expedients, llibres, valors i béns que tinguin transcendència en el resultat de les actuacions de control financer.

Si aquesta col·laboració requerida no es dugués a terme, s'estableix, en l'art. 14, una sèrie de mesures que l'Audiència de Comptes podrà adoptar, entre les quals figuren les de proposar les responsabilitats que es derivin en cada cas.

Per la seva banda, els art. 16 i 17 assenyalen com s'instruirà el procediment, indicant, el primer, les dates en què s'hauran de presentar els comptes, per ser objecte de fiscalització.

Els art. 18, 19 i 20 regulen la conclusió del procediment, essent els informes emesos pels òrgans de l'Audiència de Comptes els que posen fi al procediment. Aquests informes s'elevaran al Parlament Canari i s'enviaran al Tribunal de Comptes. Així mateix, anualment es presentarà al Parlament Canari una memòria de les actuacions dutes a terme per l'Audiència de Comptes.

5. *Relacions institucionals*

El títol V regula les relacions de l'Audiència de Comptes amb el Parlament Canari, les quals es canalitzaran a través de la Comissió de Pressupostos i Finances; la relació amb el Tribunal de Comptes, canalitzades a través de la seva presidència, i, finalment, les relacions amb les entitats i organismes fiscalitzats, canalitzades a través de l'organisme suprem responsable de la Intervenció de l'Audiència de Comptes.

6. *Disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals*

Es recullen quatre disposicions addicionals, on es regula quina serà la seu de

l'audiència, el termini que té per elevar un projecte de reglament de desenvolupament d'aquesta Llei, i es modifiquen, mitjançant la disposició addicional quarta, diversos articles de la Llei 7/1984, d'11 de desembre, de les finances públiques de la Comunitat Autònoma Canària.

Es recullen cinc disposicions transitòries, en la primera de les quals s'estableix que, en un termini de tres mesos des de l'aprovació de la Llei present, el Parlament de Canàries escollirà els cinc auditors membres de l'Audiència de Comptes, els quals, dins dels deu dies següents hauran de celebrar una sessió constitutiva, on escolliran el president. El presi-

dent de la Comunitat Autònoma Canària nomenarà, per decret, el president de l'Audiència. L'Audiència de Canàries va començar la seva activitat el dia 1 de gener de 1990, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria quarta.

Es recull una única disposició derogatòria i queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a la Llei present.

I, finalment, en les dues disposicions finals, s'estableix l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i també es declara el caràcter supletori de la legislació estatal reguladora del Tribunal de Comptes.

Montserrat Peretó

Llei 3/1989, de 30 de maig, de finances del País Basc: harmonització, coordinació i col·laboració fiscal.

1. *Introducció i objecte de la Llei*

Des de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia del País Basc, s'ha vist la necessitat que hi havia d'iniciar una harmonització, coordinació, així com una col·laboració en l'àmbit tributari, entre les diverses institucions competents dels territoris històrics.

Efectivament, durant els primers anys d'existència del nostre Estat d'autonomies actual, s'han fet paleses les dificultats pràctiques existents per a l'articulació d'aquesta harmonització i coordinació, en un esperit general de col·laboració. D'altra banda, l'experiència que s'ha anat acumulant després d'aquests anys de funcionament, permet emprendre i crear, en aquests moments, el marc legal en què s'ha de desenvolupar aquesta col·laboració, harmonització i coordinació.

Així, cal destacar, amb aquesta finalitat, l'art. 41, 2, a) de l'Estatut d'Autonomia del País Basc, on s'assenyala

que les institucions competents del País Basc podran mantenir, establir i regular, en el seu territori, el règim tributari, tenint en compte les normes que per a la col·laboració, harmonització i coordinació amb l'Estat, hi hagi en el concert propi, i les que pugui dictar el Parlament Basc.

Alhora, la Llei del concert econòmic, en l'art. 3, 1, 4, estableix com un dels principis del sistema tributari del País Basc, la coordinació, harmonització fiscal i col·laboració entre les institucions competents diverses, segons les normes que amb aquesta finalitat dicti el Parlament Basc.

Per la seva banda, la llei coneguda com a Llei de territoris històrics, recull, d'una part, la necessitat que les disposicions que dicten els òrgans forals del País Basc competents, basant-se en la seva potestat normativa reconeguda en el Concert, regulin de manera uniforme els elements substancials dels diversos impos-

ros, i, d'una altra recull la previsió que sigui el Parlament Basc qui desenvolupi les normes d'harmonització fiscal, coordinació i col·laboració.

Per tant, i d'acord amb la normativa citada anteriorment, l'objectiu fonamental d'aquesta Llei que es comentarà és el fet de materialitzar el mandat o previsions legals contingudes en aquestes lleis diverses, que han anat configurant l'entramat legal de l'autonomia del País Basc: així, d'una banda, es regula l'harmonització, coordinació i col·laboració en l'àmbit fiscal, i, de l'altra, cal constatar la necessitat que aquestes normes siguin dictades pel Parlament Basc.

2. Contingut de la Llei de 30 de maig de 1990

Els objectius bàsics d'aquesta Llei són els següents:

1. Harmonitzar la normativa tributària, amb referència especial a la relativa als incentius fiscals.
2. Coordinar les actuacions encaminades a la repressió del frau fiscal, mitjançant plans conjunts d'inspecció i intercanvi automàtic d'informació entre les diputacions forals del País Basc.
3. Simplificar els sistemes tributaris dels territoris històrics i facilitar el compliment de les obligacions tributàries.
4. Col·laboració, bàsicament referida a matèria informàtica.

La fórmula que ha escollit el Parlament Basc per regular aquesta harmonització, coordinació i col·laboració ha estat mitjançant una llei marc (Llei de 30 de maig de 1990), com a manera més adequada per emprendre amb garantia aquests temes, deixant de banda un desenvolupament posterior dels aspectes més concrets i específics.

2.1. Normes que regulen l'harmonització

Pel que fa a les normes que regulen l'harmonització, es deixa ben clar en l'exposició dels motius de la Llei, que harmonitzar no significa uniformar tota la normativa, sinó que es tracta d'establir les línies bàsiques per les quals s'ha de desenvolupar la normativa tributària que surt dels diversos òrgans competents. Per tant, no s'ha d'utilitzar la uniformització com a eina exclusiva per aconseguir l'harmonització. Per tant, serà possible l'existència de disposicions normatives diferents, sempre que garanteixin una pressió fiscal global similar a tota la Comunitat Autònoma.

Així, a aquests efectes, la Llei disposa el marc d'harmonització de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en la mesura que les institucions dels territoris històrics són titulars de la competència normativa conformement al Conveni econòmic.

Aquest marc d'harmonització es refereix, tal com es desprèn de l'art. 4 de la Llei, als aspectes següents: deduccions de la quota en concepte de despeses personals i donatius, deduccions en actius fixos empresarials, determinació d'índexs i valors per aplicar en l'estimació objectiva singular, plans especials i coeficients màxims i mínims d'amortització dels actius fixos destinats a activitats empresarials, professionals i artístiques, i a la regularització o actualització dels valors dels actius fixos citats.

Quant a l'impost sobre societats, la Llei delimita, en l'art. 5, els aspectes que poden ser objecte d'harmonització, indicant com a tals els elements substantius d'aquest impost (fet imposable, subjecte passiu, base imposable, etc.), incentius fiscals i determinació de l'Administració competent per a l'exacció de l'impost citat, en el cas d'entitats que

realitzin activitats en més d'un territori, o per atribuir a les diputacions forals la part de la quota de l'impost que, a causa de l'aplicació de l'art. 18 i següents del Conveni, no correspongui a l'Administració de l'Estat.

Respecte a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, la Llei entén que podran ser objecte d'harmonització els elements substantius necessaris per garantir l'aplicació de l'impost de manera no discriminadora, evitant també les distorsions econòmiques que produeix l'aplicació de normativa substancialment diferent.

Per la seva banda, l'art. 7 es refereix als tributs locals, els quals es consideraran susceptibles d'harmonitzar, quant als seus elements substantius.

Així mateix, amb caràcter general, es crea un mecanisme de centralització de compliment d'obligacions fiscals que permetrà, als que mantenen relacions tributàries amb més d'una administració, presentar declaracions úniques en una d'aquestes, de manera que disminueixi la pressió fiscal indirecta existent actualment (art. 8, 9 i 10 de la Llei).

Queden fora de l'àmbit d'aquesta Llei l'harmonització de la normativa referent a l'impost sobre successions i donacions i l'impost sobre patrimoni, ja que s'entén que una regulació diferent no produirà distorsions o canvis de criteris en l'assignació de recursos. Tampoc s'ocupa de la Llei de l'impost sobre el valor afegit, per no tenir autonomia normativa.

Amb caràcter general, es preveu a l'art. 3 de la Llei, en relació amb les obligacions formals, terminis i models, l'harmonització dels dos primers i la facultat del declarant per utilitzar els models d'impresos de qualsevol dels territoris en la presentació de declaracions a les administracions tributàries del País Basc, encara que aquests models siguin diferents els uns dels altres.

2.2. Coordinació

Respecte a la coordinació es disposa la confecció de plans conjunts d'inspecció, que permetin una millor assignació de recursos materials i humans amb la finalitat de reprimir el frau fiscal (art. 13).

També es determina, a l'art. 14, que les consultes vinculants hauran de ser objecte d'un informe previ, de l'òrgan de coordinació tributària, a la seva evacuació, i també d'inscripció en un registre creat amb aquesta finalitat, a l'Òrgan de Coordinació Tributària, amb la qual cosa s'evitaran diferències de criteris, quant a l'aplicació de la normativa.

Es crea, en aquesta Llei, un òrgan de coordinació tributària en el qual hi són representats el Govern Basc (tres representants) i les diputacions (un representant per cada una de les diputacions), amb la finalitat de materialitzar les diferents accions que s'emprenen en aquesta Llei, des d'un punt de vista operatiu (art. 16 i 17). Així, les funcions d'aquest òrgan seran:

1. Impulsar la coordinació i la col·laboració entre les diputacions forals en l'exercici de les seves competències tributàries, per aconseguir una major eficàcia en la gestió tributària.
2. Emetre un informe sobre els projectes de disposicions forals de caràcter general relatius a matèries que hagin estat objecte d'harmonització per part del Parlament Basc o per aquesta Llei.
3. Emetre els informes que sol·licitin les institucions comunes de la Comunitat Autònoma del País Basc o els òrgans forals dels territoris històrics en matèria tributària.
4. Publicar un informe anual integrat de l'actuació de les finances basques, en el qual es proporcioni informació quant a gestió i inspecció.
5. Totes les altres que se li encarreguin en aquesta Llei o en altres lleis.

2.3. La col·laboració

Pel que fa a la col·laboració, recollida en l'art. 15, es refereix a la col·laboració en matèria informàtica, en el sentit de

facilitar-se les dades i els antecedents necessaris entre les institucions competents dels territoris històrics, per a una exacció millor dels tributs concertats.

Montserrat Peretó

Llei 2/1990, de 8 de juny, d'adaptació del concert econòmic del País Basc a la Llei reguladora de les finances locals i a la Llei de taxes i preus públics.

1. Introducció

L'objecte d'aquesta Llei, tal com indica el seu títol, és l'adaptació del concert econòmic del País Basc a la nova regulació i modificació consegüent que s'ha produït en l'àmbit de les taxes estatals, a causa de la promulgació de la Llei reguladora de les finances públiques, i de la Llei de taxes i preus públics.

Certament, la Llei 12/1981, de 13 de maig, que aprova el concert econòmic entre el País Basc i l'Estat, preveu, en la disposició addicional segona, que en el cas que es produeixi una reforma substancial en el sistema tributari estatal que afecti algun dels tributs concertats, es procedirà, de comú acord entre ambdues administracions, a l'adaptació pertinent del concert, i això és el que fa l'articulat de la Llei que aquí es comentarà.

Tant la nova regulació del sistema financer local com la reforma actual de les taxes estatals constitueixen, sens dubte, una reforma substancial de l'ordenament jurídic-tributari de l'Estat, que, d'una banda, afecta determinats impostos concertats, i també aspectes de l'activitat financera local, i d'una altra, mitjançant la nova regulació de les taxes estatals, ha creat una nova categoria financera, com són els preus públics, reforma que afecta també la concertació actualment vigent en aquesta matèria.

Amb aquesta finalitat, ambdues administracions, de comú acord i amb el ma-

teix procediment seguit per a l'aprovació del concert econòmic, han adaptat aquest nou sistema de taxes i preus públics, havent estat aprovat l'acord corresponent per la Comissió el dia 28 de desembre de 1988.

2. Contingut de la Llei

La Llei 26/1990, de 8 de juny, consta d'un article únic, una disposició final i un annex.

En l'article únic de la Llei citada, s'aprova l'adaptació del concert econòmic del País Basc al nou sistema financer local establert per la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i al nou sistema de taxes i preus públics establert per la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

Per la seva banda, la disposició final, també única, estableix el moment d'entrada en vigor de la Llei 2/1990, el qual serà simultani amb la Llei de taxes i preus públics, en la part que afecti cada una d'elles.

I, finalment, a l'annex d'aquesta Llei s'estableix la nova redacció que s'ha de donar als art. 4, norma quarta, 34, 41, 42, 43, 44, 45, 46, del Conveni econòmic, i també la incorporació d'una disposició transitòria, la novena. Vegem seguidament, els termes amb els quals es modifiquen els preceptes mencionats.

En primer lloc, l'art. 4, apartat quart,

titulat harmonització fiscal, preveu que per a l'impost sobre els béns immobles, s'adoptarà la mateixa definició de fet imposable, i també que s'usaran els mateixos criteris per valorar els béns de naturalesa urbana i rústica, que la establerta en la Llei reguladora de les finances locals. També, i als efectes fiscals pertinents, s'utilitzarà al País Basc la mateixa classificació d'activitats econòmiques que s'usi en el territori comú.

En segon lloc, i respecte als impostos sobre béns immobles, per a l'impost sobre activitats econòmiques, i per a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, es modifica la redacció dels art. 41, 42, 43.

L'objecte d'aquests articles és assenyalar els punts de connexió per fixar la competència en la gestió i recaptació dels tributs citats i assenyalar, també, que la regulació de tots aquests es farà d'acord amb les normes que dictin les institucions competents en els territoris històrics. Així:

1. L'impost sobre béns immobles gravarà els béns de naturalesa urbana i rústica situats al territori històric del País Basc.
2. Per a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, es tindrà en compte el domicili que consti al permís de circulació, essent competència de les institucions del País Basc quan aquest domicili correspongui a un municipi del seu territori.
3. Respecte a l'impost sobre activitats econòmiques, en correspondrà l'exacció per a les activitats exercides en el seu territori, d'acord amb les normes següents:
 - a) Si se es tracta de quotes mínimes municipals o incrementades, en el seu cas, quan aquestes reportin a favor de municipis situats en el seu territori històric.
 - b) Si es tracta de quotes provincials, quan s'exerceixi l'activitat en el territori històric.
 - c) Si tracta de quotes que facultin per exercir a més d'una província, quan el subjecte passiu tingui la residència habitual o el domicili fiscal en el País Basc.

Respecte a les taxes i preus públics, apareixen regulats en els art. 34 i 44. El primer d'aquests s'ocupa de la competència per a la seva exacció i estableix que les taxes i preus públics regulats a la Llei de 13 d'abril de 1989 seran exigits per les diputacions forals respectives, quan es produeixin en serveis, les transferències dels quals hagin estat realitzades a la Comunitat Autònoma o es destinin al finançament d'organismes o serveis transferits a aquesta.

D'altra banda, l'art. 44 recull la possibilitat de mantenir, establir i regular dins del territori el règim tributari dels altres tributs propis de les entitats locals, i també el règim jurídic aplicable als preus públics, seguint els criteris següents:

1. Atenció especial a l'estructura general establerta per als preus públics i per al sistema tributari local de règim comú i als principis que la inspiren, respectant el que estableixin determinades normes del Conveni.
2. Es prohibeix l'establiment de figures impositives indirectes diferents de les existents en règim comú, el rendiment de les quals pugui ésser objecte de translació o repercusió fora del territori del País Basc.

A l'art. 45 es regula que les facultats de tutela financera en matèria d'imposició i ordenament dels tributs i preus públics locals correspondrà a les diputacions forals respectives.

I, per acabar, la nova disposició transitòria que es crea, la novena, estableix que a la Llei quinquennal de la quota es podran concretar les competències del País

Basc, en relació amb cada una de les taxes i dels preus públics.

Monserrat Peretó

Lleis autonòmiques promulgades durant l'any 1989.

Andalusia

Llei 1/1989, de 8 de maig, de coordinació de les policies locals d'Andalusia. BOJA núm. 38, 16-5-89.

Llei 2/1989, de 18 de juliol, per la qual s'aprova l'inventari d'espais naturals protegits d'Andalusia i s'estableixen mesures addicionals per a la seva protecció. BOJA núm. 60, 27-7-89.

Llei 3/1989, de 2 de desembre, per la qual es determina la capitalitat dels partits judicials situats al territori de la Comunitat Autònoma d'Andalusia. BOJA núm. 98, 9-12-89.

Llei 4/1989, de 12 de desembre, d'estadística de la Comunitat Autònoma d'Andalusia. BOJA núm. 100, 19-12-89.

Aragó

Llei 1/1989, de 24 de febrer, d'artesanía d'Aragó. BOA núm. 23, 3-3-89.

Llei 2/1989, de 21 d'abril, del Servei Aragonès de la Salut. BOA núm. 46, 28-5-89.

Llei 3/1989, de 21 d'abril, de l'himne d'Aragó. BOA núm. 48, 4-5-89.

Llei 4/1989, de 9 de maig, de concessió d'un suplement de crèdit per la quantitat de 708.279.055 pes., destinat a satisfer les diferències de retribucions dels funcionaris, corresponents a l'exercici de 1988, com a conseqüència

de la valoració dels llocs de treball. BOA núm. 51, 12-5-89.

Llei 5/1989, de 31 de maig, de pressupostos de la Comunitat Autònoma d'Aragó per a 1989. BOA núm. 58, 2-6-89.

Llei 6/1989, de 5 de juny, de concessió de la Diputació General d'Aragó d'un aval a un préstec a l'empresa Piezas y Rodajes, SA. BOA núm. 62, 12-6-89.

Llei 7/1989, de 15 de juny, de finançament de la Fira de Mostres de Saragossa. BOA núm. 65, 19-6-89.

Llei 8/1989, de 5 d'octubre, de suplement de crèdit per una quantitat de 3.000 milions de pessetes per a la concessió de subvencions destinades a donar suport a les PIME i al foment del treball. BOA núm. 108, 16-10-89.

Llei 9/1989, de 5 d'octubre, d'ordenació de l'activitat comercial a Aragó. BOA núm. 106, 16-10-89.

Llei 10/1989, de 14 de desembre, de protecció de menors. BOA núm. 134, 20-12-89.

Llei 11/1989, de 29 de desembre, de pressupostos de la Comunitat Autònoma d'Aragó per a 1990. BOA núm. 138, 30-12-89.

Llei 12/1989, de 29 de desembre, d'inversions en infraestructura de la Comunitat Autònoma d'Aragó per a 1990. BOA núm. 138, 30-12-89.

Astúries

Llei 1/1989, de 18 d'abril, per la qual es determina la capitalitat dels partits judicials compresos a l'àmbit territorial del Principat d'Astúries. BOPAyP núm. 97, 27-4-89.

Llei 2/1989, de 6 de juny, de caça. BOPAyP núm. 140, 17-6-89.

Llei 3/1989, de 6 de juny, per la qual s'autoritza la cessió gratuïta de bé patrimonial a la Fundació Principat d'Astúries. BOPAyP núm. 140, 17-6-89.

Llei 4/1989, de 21 de juliol, d'ordenació agrària i desenvolupament rural. BOPAyP núm. 193, 21-8-89.

Llei 5/1989, de 22 de desembre, per la qual s'estableix un recàrrec sobre la taxa de jocs d'atzar i envit mitjançant màquines o aparells automàtics. BOPAyP núm. 298, 27-12-89.

Llei 6/1989, de 29 de desembre, de concessió de suplement de crèdit ampliable per un import inicial de 100.000.000 pes. per a la subvenció de préstecs per a l'adquisició de productes farratgers. BOPAyP núm. 301, 30-12-89.

Llei 7/1989, de 29 de desembre, de pressupostos generals del Principat d'Astúries per a 1990. BOPAyP núm. 25, 31-1-90.

Canàries

Llei 1/1989, de 15 de febrer, per la qual s'autoritza la permuta de 160.000 m² de terreny al terme municipal de Sant Bartolomé de Tirajana, propietat de la Comunitat Autònoma, per la parcel·la «H» de la urbanització Oasis de Maspalomas, propietat de l'entitat mer-

cantil Centro Helioterápico de Canarias SA, en la qual està en construcció sense acabar l'hotel Dunas. BOCa núm. 25, 17-2-89.

Llei 2/1989, de 15 de febrer, de normes provisionals per a carreteres de Canàries. BOCa núm. 25, 17-2-89.

Llei 3/1989, de 24 de febrer, de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de Canàries. BOCa núm. 30, 28-2-89.

Llei 4/1989, de 2 de maig, de l'Audiència de Compres de Canàries. BOCa núm. 64, 8-5-89.

Llei 5/1989, de 4 de maig, de reorganització universitària de Canàries. BOCa núm. 64, 8-5-89.

Llei 6/1989, de 22 de maig, d'ampliació del termini de la suspensió establert a la Llei territorial 14/1987, de 29 de desembre, d'aigües. BOCa núm. 73, 29-5-89.

Llei 7/1989, de 22 de maig, per la qual s'autoritza un suplement de crèdit als pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de Canàries per a 1989, destinat al finançament del Programa triennal d'habitatges. BOCa núm. 73, 29-5-89.

Llei 8/1989, de 13 de juliol, de creació del cos d'agents de medi ambient de la Comunitat Autònoma de Canàries. BOCa núm. 98, 19-7-89.

Llei 9/1989, de 13 de juliol, de modificació parcial de la Llei 4/1986, de 25 de juny, d'entitats canàries a l'exterior i del Consell Canari d'Entitats a l'exterior. BOCa núm. 98, 19-7-89.

Llei 10/1989, de 13 de juliol, de mesures de suport als estudis universitaris. BOCa núm. 99, 21-7-89.

Llei 11/1989, de 13 de juliol, d'habitables per a Canàries. BOCa núm. 98, 19-7-89.

Llei 12/1989, de 26 de desembre, sobre fixació de la capitalitat del partit judicial núm. 7 dels de Las Palmas, a Arucas. BOCa núm. 170, 28-12-89.

Llei 13/1989, de 26 de desembre, sobre fixació de la capitalitat del partit judicial núm. 11 dels de Santa Cruz de Tenerife, a Guimar. BOCa núm. 170, 18-12-89.

Llei 14/1989, de 26 de desembre, de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de Canàries, per a 1990. BOCa núm. 170, 29-12-89.

Cantàbria

Llei 1/1989, de 9 de març, de pressupostos generals de la Diputació Regional de Cantàbria per a 1989. BOC núm. extra 1, 10-3-89.

Llei 2/1989, de 20 de març, de reforma parcial de la Llei 3/1984, sobre règim jurídic del Govern i de l'Administració de la Diputació Regional de Cantàbria. BOC núm. 58, 22-3-89.

Llei 3/1989, de 13 de setembre, de concessió d'un crèdit extraordinari per finançar el Pla d'obres i serveis de la Comarca d'Acció Especial «Zona Oest» per a l'exercici present. BOC núm. 187, 19-9-89.

Llei 4/1989, de 13 de setembre, de concessió d'un crèdit extraordinari per finançar el Pla d'obres i serveis de la Comarca d'Acció Especial «Zona Sud» per a l'exercici present. BOC núm. 187, 19-9-89.

Llei 5/1989, de 10 de setembre, de crèdit extraordinari per a ajuts a la ramaderia

cantàbria com a conseqüència de la sequera. BOC, edició especial, núm. 40, 10-11-89.

Castella-La Manxa

Llei 1/1989, de 4 de maig, de biblioteques de Castella-La Manxa. DOCM núm. 21, 16-5-89.

Llei 2/1989, d'11 de maig, d'adequació retributiva del personal al servei de la Junta de Comunitats de Castella-La Mancha. DOCM núm. 21, 16-5-89.

Llei 3/1989, de 18 de maig, de capitalitat dels partits judicials de Castella-La Mancha. DOCM núm. 24, 30-5-89.

Llei 4/1989, de 14 de desembre, de tributació sobre els jocs d'atzar i envit. DOCM núm. 53, 19-12-89.

Llei 5/1989, de 29 de desembre, de pressupostos generals de Castella-La Manxa per a 1990. DOCM núm. 56, 30-12-89.

Castella i Lleó

Llei 1/1989, de 10 de febrer, de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó per a 1989. BOCL núm. 35, 15-2-89.

Llei 2/1989, de 10 de març, per a la formació d'un text únic del conjunt de lleis que regulen la creació, composició i funcionament del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a Castella i Lleó. BOCL núm. 64, 4-4-89.

Llei 3/1989, de 13 d'abril, per la qual es determina la capitalitat dels partits judicials a la Comunitat de Castella i Lleó. BOCL núm. 89, 10-5-89.

Llei 4/1989, de 27 de juny, de concessió d'un suplement de crèdit per un im-

port total de 5.000.000.000 ptes. per finançar el programa operatiu de carreteres de Castella i Lleó. BOCL número 123, 28-6-89.

Llei 5/1989, de 27 de juny, per la qual es declara el Parc de Las Hoces del Río Duratón. BOCL núm. 131, 10-7-89.

Llei 6/1989, de 6 d'octubre, d'incompatibilitats dels membres de la Junta de Castella i Lleó, i d'altres càrrecs de l'Administració de la Comunitat Autònoma. BOCL núm. 204, 24-10-89.

Llei 7/1989, de 9 de novembre, de taxes i preus públics a la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó. BOCL número 227, 27-11-89.

Llei 8/1989, de 9 de novembre, de regulació transitòria del Fons de compensació territorial. BOCL núm. 227, 27-11-89.

Llei 9/1989, de 30 de novembre, de biblioteques de Castella i Lleó. BOCL núm. 224, 22-12-89.

Llei 10/1989, de 20 de desembre, de pressupostos generals de la Comunitat de Castella i Lleó. BOCL núm. 248, de 30-12-89.

Extremadura

Llei 1/1989, de 31 de maig, de creació i regulació del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a Extremadura. DOE núm. 48, 20-6-89.

Llei 2/1989, de 30 de maig, de taxes i preus públics a la Comunitat Autònoma d'Extremadura. DOE extra núm. 5, 21-6-89.

Llei 3/1989, de 27 de desembre, de capitalitat dels partits judicials d'Extremadura. DOE núm. 1, 2-1-90.

Llei 4/1989, de 28 de desembre, de pressupostos de la Comunitat Autònoma d'Extremadura per a 1990. DOE extra núm. 12, 30-12-89.

Galícia

Llei 1/1989, de 2 de gener, del Servei Gallec de la Salut. DOG núm. 7, 11-1-89.

Llei 2/1989, de 9 de gener, per la qual es declaren d'utilitat pública determinades actuacions de la Xunta de Galícia. DOG núm. 7, 11-1-89.

Llei 3/1989, de 20 d'abril, de reforma de la Llei 5/1985, d'11 de juny, de sancions en matèria pesquera, de marisc i de cultius marins. DOG núm. 88, 9-5-89.

Llei 4/1989, de 21 d'abril, de creació de l'Institut Gallec de les Arts Escèniques i Musicals. DOG núm. 88, 9-5-89.

Llei 5/1989, de 24 d'abril, de mesures per a l'eliminació del barraquisme a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Galícia. DOG núm. 88, 9-5-89.

Llei 6/1989, de 10 de maig, de modificació de la Llei 7/1985, de 17 de juliol, de caixes d'estalvis gallegues. DOG núm. 100, 26-5-89.

Llei 7/1989, de 12 de juny, de concessió de suplementos de crèdit, per un import d'1.506.171 ptes., al pressupost vigent de la Comunitat Autònoma, de l'any 1989, per a l'adequació de les retribucions complementàries de funcionaris docents. DOG núm. 127, 4-7-89.

Llei 8/1989, de 15 de juny, de delimitació i coordinació de les competències de les diputacions provincials de Galícia. DOG núm. 128, 5-7-89.

Llei 9/1989, d'1 de juliol, per la qual s'assignen crèdits inicials gestionats pel Servei Galleg de Salut. DOG núm. 140, 21-7-89.

Llei 10/1989, de 10 de juliol, de modificació de la Llei 4/1987, de 27 de maig, de creació de l'Escola Gallega d'Administració Pública. DOG núm. 141, 24-7-89.

Llei 11/1989, de 20 de juliol, d'ordenació del sistema universitari de Galícia. DOG núm. 156, 16-8-89.

Llei 12/1989, de 4 d'octubre, de derogació de la disposició transitòria tercera de la Llei 1/1983, de 22 de febrer, reguladora de la Xunta i el seu president. DOG núm. 195, 10-10-89.

Llei 13/1989, de 10 d'octubre, de muntanyes veïnals en mà comú. DOG núm. 202, 20-10-89.

Llei 14/1989, d'11 d'octubre, de biblioteques. DOG núm. 204, 20-10-89.

Llei 15/1989, de 20 d'octubre, de concessió d'un crèdit extraordinari per atendre les despeses de les eleccions del Parlament de Galícia. DOG núm. 204, 24-10-89.

Llei 16/1989, de 21 d'octubre, sobre la concessió de suplementos de crèdit per un import de 778.876.266 ptes. al pressupost de despeses de la Comunitat Autònoma de l'any 1989, per a l'abonament d'una paga, no consolidable en els exercicis futurs, que compensi la pèrdua de poder adquisitiu de l'any 1988 al personal de la Xunta de Galícia. DOG núm. 206, 26-10-89.

Llei 17/1989, de 23 d'octubre, de creació d'escales del personal sanitari al servei de la Comunitat Autònoma. DOG núm. 206, 26-10-89.

Illes Balears

Llei 1/1989, de 28 de febrer, de concessió d'un aval a la SCL del Camp Majorquí. BOCAIB núm. 30, 9-3-89.

Llei 2/1989, de 22 de febrer, de funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. BOCAIB núm. 38, 28-3-89.

Llei 3/1989, de 29 de març, d'entitats autònomes i empreses públiques i vinculades a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. BOCAIB núm. 56, 6-5-89.

Llei 4/1989, de 29 de març, de declaració de la zona costera compresa entre cala Mitjana i les platges de Binigaus, i també els barrancs de cala Mitjana, Trebelúger, la Cova, son Fideu, cala Fustam, Sant Miquel, sa Torre Vella i Binigaus, àrea natural d'interès especial. BOCAIB núm. 56, 6-5-89.

Llei 5/1989, de 13 d'abril, de Consells Insulars. BOCAIB núm. 61, 18-5-89.

Llei 6/1989, de 3 de maig, sobre la funció inspectora i sancionadora en matèria de turisme. BOCAIB núm. 71, 10-6-89.

Llei 7/1989, de 18 de maig, de taxes en matèria de turisme i carreteres. BOCAIB núm. 72, 13-6-89.

Llei 8/1989, de 24 de maig, de modificació de la Llei 11/1988, de declaració de l'àrea natural de la zona d'Atalis, barranc de sa Valls i es Bec i les platges de son Bou, en els termes municipals d'es Mercadal i Alaior. BOCAIB núm. 72, 13-6-89.

Llei 9/1989, de 18 d'octubre, d'un crèdit extraordinari per finançar les mesures urgents per reparar els danys causats per les pluges torrencials i tempestes a determinades zones de les Illes Balears. BOCAIB núm. 145, 23-11-89.

Llei 10/1989, de 2 d'octubre, de substitució del planejament urbanístic municipal. BOCAIB núm. 162, 30-12-89.

La Rioja

Llei 1/1989, de 20 d'abril, de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de la Rioja per a l'exercici econòmic de 1989. BOR núm. 48, 22-4-89.

Llei 2/1989, de 23 de maig, reguladora del procediment d'agrupació de municipis per al manteniment en comú del personal al servei de les corporacions locals. BOR núm. 68, 8-6-89.

Llei 3/1989, de 23 de juny, per la qual es crea el Consell Econòmic i Social de la Rioja. BOR núm. 83, 13-7-89.

Llei 4/1989, de 29 de juny, de col·lectivitats de la Rioja fora del seu territori. BOR núm. 90, 29-7-89.

Llei 5/1989, de 19 d'octubre, del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a la Rioja. BOR núm. 131, 31-10-89.

Llei 6/1989, de 27 de desembre, per la qual es fixa la capitalitat dels partits judicials de la Rioja, BOR núm. 6, 13-1-89.

Madrid

Llei 1/1989, de 2 de març, reguladora del control parlamentari de l'Administració institucional de la Comunitat de Madrid. BOM núm. 68, 21-3-89.

Llei 2/1989, de 2 de març, de modificació de l'art. 11.1 de la Llei 9/1984, de 30 de maig, de creació dels serveis regionals de salut i benestar social. BOM núm. 68, 21-3-89.

Llei 3/1989, de 16 de març, de modificació de l'art. 14 de la Llei 10/1984, de 30 de maig, d'ordenació territorial de la Comunitat de Madrid. BOM núm. 78, 3-4-89.

Llei 4/1989, de 6 d'abril, de provisió de llocs de treball reservats a personal funcionari de la Comunitat de Madrid. BOM núm. 105, 4-5-89.

Llei 5/1989, de 6 d'abril, per la qual s'estableixen els criteris bàsics mitjançant els quals s'han de regir les relacions de treball del personal al servei de la Comunitat de Madrid. BOM núm. 105, 4-5-89.

Llei 6/1989, de 6 d'abril, de modificació de determinats articles de la Llei 1/1983, de 13 de desembre, de Govern i Administració de la Comunitat de Madrid. BOM núm. 105, 4-5-89.

Llei 7/1989, d'11 de maig, que modifica l'art. 12 de la Llei 12/1984, de creació de l'IMAE. BOM núm. 124, 26-5-89.

Llei 8/1989, de 8 de juny, de modificació de l'art. 12.1.3 de la Llei 3/1988, de 13 d'octubre, per a la gestió del medi ambient de la Comunitat de Madrid. BOM núm. 151, 27-6-89.

Llei 9/1989, de 5 d'octubre, de modificació de la Llei 5/1984, de 7 de març, reguladora del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a la Comunitat de Madrid. BOM núm. 254, 25-10-89.

Llei 10/1989, de 5 d'octubre, de bibliotèques. BOM núm. 254, 25-10-89.

Llei 11/1989, de 5 de desembre, de capitalitat dels partits judicials de la Comunitat de Madrid. BOM núm. 300, 18-12-89.

Múrcia

Llei 1/1989, de 27 de gener, de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia per a 1989. BORM núm. 23, 28-1-89.

Llei 2/1989, de 12 de juny, de modificació de la Llei 3/1986, de 19 de març, de la funció pública de la Regió de Múrcia, i de la Llei 4/1987, de 27 d'abril, d'ordenació de cossos i escales de l'Administració regional. BORM núm. 141, 21-6-89.

Llei 3/1989, de 3 de juliol, sobre declaració d'interès social i concessió d'un crèdit extraordinari per a la instal·lació d'un complex industrial a Cartagena. BORM núm. 156, 8-7-89.

Llei 4/1989, de 28 de juliol, de creació del municipi de Los Alcáceres i d'adopció de mesures complementàries. BORM núm. 174, 31-7-89.

Llei 5/1989, de 4 de desembre, de determinació de la capitalitat dels partits judicials de la Regió de Múrcia. BORM núm. 279, 5-12-89.

Navarra

Llei foral 1/1989, de 28 de febrer, del Pla global d'inversions en infraestructura. BON núm. 27, 3-3-89.

Llei foral 2/1989, de 13 de març, reguladora d'espectacles públics i activitats recreatives. BON núm. 33, 17-3-89.

Llei foral 3/1989, de 2 de maig, de pressupostos generals de Navarra per a l'exercici de 1989. BON núm. 55, 3-5-89.

Llei foral 4/1989, de 12 de maig, sobre capitalitat dels partits judicials de Navarra. BON núm. 61, 17-5-89.

Llei foral 5/1989, de 12 de maig, de suport a la fusió d'INLENA, SA i GURULESA. BON núm. 61, 17-5-89.

Llei foral 6/1989, de 8 de juny, sobre aprovació de comptes generals de Navarra, corresponents a l'exercici pressupostari de 1987. BON núm. 72, 12-6-89.

Llei foral 7/1989, de 8 de juny, de mesures d'intervenció en matèria de sòl i d'habitatge. BON núm. 75, 16-6-89.

Llei foral 8/1989, de 8 de juny, per la qual es modifiquen els títols I i II de la Llei foral 8/1985, de 30 d'abril, de finançament agrari. BON núm. 72, 12-6-89.

Llei foral 9/1989, de 8 de juny, de modificació de l'art. 27, núm. 4, apartat b) i de l'últim paràgraf de l'art. 39 de la Llei foral 3/1989, de 2 de maig, de pressupostos generals de Navarra per a l'exercici de 1989. BON núm. 72, 17-6-89.

Llei foral 10/1989, de 27 de juny, de modificació de la Llei foral 13/1983, de 30 de març, reguladora de l'Estatut del personal al servei de les administracions públiques de Navarra. BON núm. 81, 30-6-89.

Llei foral 11/1989, de 27 de juny, del joc. BON núm. 81, 30-6-89.

Llei foral 12/1989, de 3 de juliol, de cooperatives de Navarra. BON núm. 85, 10-7-89.

Llei foral 13/1989, de 3 de juliol, de comerç no sedentari. BON núm. 85, 10-7-89.

Llei foral 14/1989, de 2 d'agost, de modificació parcial dels textos refosos de les disposicions dels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre societats i de les normes de l'impost

extraordinari sobre el patrimoni. BON núm. 97, 7-8-89.

Llei foral 15/1989, de 13 de novembre, reguladora de la cooperació econòmica del Govern de Navarra per al sanejament de les finances locals. BON núm. 142, 17-11-89.

Llei foral 16/1989, de 5 de desembre, de control d'activitats classificades per a la protecció del medi ambient. BON núm. 154, 15-12-89.

Llei foral 17/1989, de 29 de desembre, per la qual s'autoritza l'alienació onerosa del sòl públic a Mendillorri al Govern de Navarra. BON núm. 5, 10-1-90.

Llei foral 18/1989, de 29 de desembre, de modificació de les normes sobre la reforma de les finances locals. BON núm. 5, 10-1-89.

País Basc

Llei 1/1989, de 13 d'abril, per la qual es modifica la qualificació de determinades infraccions administratives en matèria de caça i pesca fluvial i s'eleva les quanties de les sancions. BOPV núm. 90, 12-5-89.

Llei 2/1989, de 30 de maig, reguladora del Pla general de carreteres del País Basc. BOPV núm. 109, 9-6-89.

Llei 3/1989, de 30 de maig, d'harmonització, coordinació i col·laboració fiscal. BOPV núm. 109, 9-6-89.

Llei 4/1989, de 16 de juny, per la qual s'aprova la modificació de l'art. 10.3 de la Llei 17/1988, de 22 de desembre, de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma del País Basc. BOPV núm. 125, 30-6-89.

Llei 5/1989, de 6 de juliol, de protecció i ordenació de la Reserva de la Biosfera d'Urdaibai. BOPV núm. 145, 29-7-89.

Llei 6/1989, de 6 de juliol, de la funció pública basca. BOPV núm. 144, 28-7-89.

Llei 7/1989, de 6 d'octubre, per la qual s'aprova el Pla basc d'estadística 89/92. BOPV núm. 200, 24-10-89.

Llei 8/1989, de 6 d'octubre que substitueix l'art. 3 de la Llei 6/1985, de 27 de juny, per la qual es crea i regula el Consell Social de la Universitat del País Basc. BOPV núm. 201, 25-10-89.

Llei 9/1989, de 17 de novembre, de valoració del sòl a la Comunitat Autònoma del País Basc. BOPV núm. 230, 5-12-89.

Llei 10/1989, de 22 de desembre, per la qual s'aproven els pressupostos generals de la Comunitat del País Basc per a 1990. BOPV núm. 246, 30-12-89.

País Valencià

Llei 1/1989, de 2 de març, per la qual s'estableix el règim d'inspecció i procediment en matèria de disciplina turística. DOGV núm. 1019, 6-3-89.

Llei 2/1989, de 3 de març, de la Generalitat Valenciana, d'impacte ambiental. DOGV núm. 1021, 8-3-89.

Llei 3/1989, de 2 de maig, d'activitats classificades. DOGV núm. 1057, 4-5-89.

Llei 4/1989, de 26 de juny, de l'Institut Valencià de la Joventut. DOGV núm. 1105, 12-7-89.

Llei 5/1989, de 6 de juliol, de serveis socials de la Comunitat Valenciana. DOGV núm. 1105, 29-6-89.

Llei 6/1989, de 7 de juliol, d'ordenació del territori de la Comunitat Valenciana. DOGV núm. 1106, 13-7-89.

Llei 7/1989, de 20 d'octubre, de taxes. DOGV núm. 1106, 13-7-89.

Llei 8/1989, de 26 de desembre, de participació juvenil. DOGV núm. 1213, 30-12-89.

Llei 9/1989, de 29 de desembre, sobre capitalitat dels partits judicials de la Comunitat Valenciana. DOGV núm. 1213, 30-12-89.

